

Kl. 14:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo ikke nogen, der har talt om, at hr. Villy Søvndal skulle ekskludere folketingsmedlemmer af sin egen gruppe. Men det er jo sådan, at Socialistisk Folkeparti gerne vil være regeringsansvarlig, samfunds bærende osv. Man er i gang med et politisk hamskifte i partiet for at indynde sig hos Socialdemokraterne, men der er det jo også nødvendigt, at man har en form for stemmesikkerhed. Jeg tænker eksempelvis på, at hvis partiet skal være med i en flertalsafgørelse i nogle politiske forhandlinger, nytter det jo ikke noget, at SF sådan 40 pct. stemmer for og 60 pct. imod, sådan lidt efter, hvad der nu er på dagsordenen.

Der vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal: Er det ikke meget vigtigt, at Socialistisk Folkeparti også arbejder med at anerkende, at man naturligvis skal stemme samlet i et politisk parti? Det er jo selve grundelementet i at være en del af politisk parti.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan godt forstå, at man som støtteparti for regeringen i de her dage er meget optaget af spørgsmålet om, at regeringspartier nødvendigvis skal stemme ens. Jeg tænker på debatten om den kriminelle lavalder. Det er klart, at det må gøre, at man også i Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, hvordan sådan noget ender. Der kan man vel bare sige, at det, der skete mellem de politiske partier, og også for statsministeren, var, at statsministeren fik udmeldt et konkret løfte, nemlig det med den kriminelle lavalder. Dagen efter var der så fire forskellige synspunkter mellem partierne, tre ud over det, statsministeren havde. Så har jeg forstået, at Venstre og De Konservative har bedt om en timeout og har sagt: Nu har vi brug for lidt tid til at finde ud af, hvad vi mener i det her spørgsmål. Sådan er det jo altid. Det villé ikke være anderledes i en situation, hvor vi var i regering.

Så spørger hr. Skibby, om man kan være sikker på, at i en situation, hvor vi er i regering, stemmer partiets folketingsmedlemmer altid med regeringen. Ja, selvfølgelig. Det er soleklart og indlysende.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)**Henriette Kjær (KF):**

Det er forår i Danmark. Træerne er ved at springe ud. Det er en dejlig tid. Dagen bliver lysere, og temperaturerne stiger. Alle burde være glade. Men sådan er det ikke. Den røde blok er eddikesur. Det er ellers svært at forstå, for nu har de selv samme partier – Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, De Radikale og Enhedslisten – i mere end et år ved hver eneste lejlighed bekendtgjort, at Anders Fogh Rasmussen var mere interesseret i at få et job uden for Danmark end at regere Danmark. Og tænk engang, for en sjælden gangs skyld har oppositionen endelig fået ret i en af sine forudsigelser.

Den tidligere statsminister fik noget så forment som generalsekretærembedet i NATO og befinder sig ikke længere i dansk politik. Og en ny tid er begyndt med en ny statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, og en ny VK-regering. Så alle i oppositionen burde jo være tilfredse og stråle af lykke – lykke både med ø og y.

Et stort ønske er jo gået i opfyldelse, men rønnebærrerne er åbenbart rigtig sure. Nu hævder man fra oppositionens side, at man er optaget af krisen i Danmark, at man tænker på de arme danskere, der nu på ottende år må leve med VK-regeringen og Dansk Folkeparti, og at regeringen ikke har nogen svar på de store politiske udfordringer, som vi står over for.

Det kan godt være, at Venstre og vi Konservative ikke efter oppositionens målestok har svar på alverdens udfordringer, men hvad vi står for, og hvad vi vil gennemføre, det skjuler vi ikke. Med oppositionen er det anderledes. Der er ufattelig langt mellem oppositionens bud på politiske løsninger. Oppositionens tid går mest med spin. Det er man til gengæld dygtig til, det hørte vi lige før fra hr. Villy Søvndal. Men det politiske indhold er der ikke meget af.

Regeringen har lavet en skattereform med Dansk Folkeparti, og det står helt klart for danskerne, hvad vi kan forvente på skatteområdet lang tid fremover med den siddende regering. Men hvad er det, oppositionen vil på skatteområdet? Hvilke skatter er det, der skal sættes i vejret? Hvilke fradrag skal forringes? Det får vi ikke nogen svar på.